

Warszawa, dnia 30 maja 1952 r.

A45 C 5/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 34840

Kl. 33 b, 16

Leon Stryczek

(Koszalin, Polska)

Walizka z podwoziem do jej przewożenia

Udzielono z mocą od dnia 26 kwietnia 1951 r.

Dla podróżnych, nie zawsze mogących korzystać z aut lub dorożek, ważna jest sprawa ułatwienia transportu ich bagażu do miejsca przeznaczenia.

Znane są różne urządzenia do ułatwiania transportu ciężkich walizek, kufrów, np. przytworzone kółka do dna walizki. Znane są również oddzielne podwozia, łączone z walizką za pomocą rygli.

Wynalazek dotyczy podwozia osadzonego na trzech lub czterech kółkach i dającego się szybko łączyć z walizką, lub od niej odłączać. W tym celu jeden z przedmiotów, to jest podwozie lub walizka, jest zaopatrzony w występy w postaci żeber lub sworzni, wchodzących w odpowiednie wyżłobienia w drugim przedmiocie i przeciwdziałających bocznym przesunięciom walizki na podwoziu. Połączenie takie umożliwia przewożenie walizek po równych płaszczyznach, nie nadaje się jednak przy podnoszeniu walizek do góry. Połączenie tych przedmiotów

powinno być zabezpieczone w kierunku pionowym i dawać możliwość złączenia jednym prostym zabiegiem tych dwóch przedmiotów użytkowych.

Narządy, zabezpieczające walizkę i podwozie od rozłączania w kierunku pionowym, mogą być wykonane w postaci znanych haczyków lub rzemyków z otworami, lub też w postaci śrub ryglujących sworznie wchodzące w wyżłobienia walizki.

Takie wykonanie daje tę korzyść, że można szybko odłączać podwozie od walizki zwłaszcza przy niesieniu walizki w rękę. Odpowiednio złożone podwozie można osadzić na walizce po stronie rączki walizki, nakładając ramę podwozia tak, aby sworznie łącznikowe wchodziły w otwory narządów umocowanych na walizce, a odpowiadających narzędom na dnie walizki. Takie osadzenie podwozia ułatwia umieszczanie walizki w siatce bagażowej wagonu.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w widoku z boku walizkę ustawioną na podwoziu, fig. 2 — w widoku z tyłu, fig. 3 — w widoku z góry, fig. 4 przedstawia podwozie złożone i umocowane na wierzchu walizki, fig. 5 ramę podwozia, fig. 6, 7, 8 i 9 przedstawiają kolejno haczyk, śrubę, sworzeń z zapadką oraz śrubą łącznikową do łączenia podwozia z walizką.

Podwozie do walizki *a* (fig. 1, 2, 3) posiada czworoboczną ramę *b*, na której osadzone są trzy lub cztery kółka. Przednia i tylna poprzeczka *b*₁ ramy *b* posiada po jednym wystającym ku górze sworzniu *m*, walizka zaś *a* jest zaopatrzona na dnie, przeciwnym rączce *r* w dwie listewki *k* z otworami, których odstęp i średnica odpowiada odstępowi i grubości sworzni *m*. Tylnie kółka *d* są osadzone na nóżkach *s*, połączonych z ramą za pomocą przegubów *z*. W położeniu użytkowym kółka są trzymane rozpórkami *t*, których swobodne końce są zaczepione o umocowany pod ramą *b* oporek *h*. Kółko przednie *d*₁ umocowane jest wahliwie na przedłużeniu nóżki *s*₁, połączonej przegubem *z*₁ z ramą i przytrzymywane rozpórkami *t*₁ zaczepionymi o oporek *h*₁. Do przytrzymania nówek *s* i *s*₁ kół *d* i *d*₁ w położeniu złożonym służą zaczepy *x* (fig. 4).

Do poprzeczek *b*₁ ramy *b* tuż obok sworzni *m* przymocowane są krótkie rzemyki *o*, a walizka jest zaopatrzona na obu ścianach szczytowych w guziczki *n* do zaczepienia tych rzemyków, tak, iż walizka z podwoziem po sprężeniu tworzą jedną całość, przy czym otwieranie walizki nie jest utrudnione.

Aby na czas nieużywania podwozia móc je umieścić na górnej powierzchni walizki (fig. 4), osadzone są na stronie walizki zaopatrzonej w rączkę *r* dwie listewki *k* z otworami, odpowiadające dokładnie listewkom *k* na dolnej powierzchni walizki. Zwrócone ramą *b* w dół podwozie zagłębia się swymi sworzniami *m* w otwory listewek *k*, a do zabezpieczenia od rozłączenia można rzemyki *o* zahaczyć o odpowiednie umieszczone guziczki *n*.

Do sczepienia walizki z podwoziem można stosować również haczyk *y* (fig. 6), osadzony na poprzeczce *b*₁ ramy *b* i zaczepiający o czop *u* osadzony w ścianie bocznej listewki *k*. W wykonaniu, przedstawionym na fig. 7, wystający z ramy sworzeń *m*, wetknięty w otwór listewki *k*, jest przytrzymywany za pomocą śruby *v*, której koniec wchodzi w odpowiednie wgłębienie sworzni. Drewniana listewka *k* posiada nakładkę metalową *k*₁, zaopatrzoną w otwór gwint-

owany na śrubę *v*. W wykonaniu przedstawionym na fig. 8, na której listewka *k* pokazana jest w przekroju podłużnym, a sworzeń *m* w przekroju poprzecznym, na listewce *k* osadzony jest rygiel *c*, pozostający pod działaniem sprężyny *g* i wchodzący w wykrój sworzni *m*.

Niezawodne połączenie walizki z podwoziem przedstawione jest na fig. 9. Sworzeń *m* umieszczony w otworze w poprzeczce *b*₁ posiada u dołu pierścień *m*₁, a w górnej części nagwintowanie *m*₂. W listewce *k* osadzona jest wkładka gwintowana *q*, w którą przez przekręcenie sworzni wkrębowuje się górny koniec sworzni *m*, podczas gdy pierścień *m*₁ jest przesuwany do góry do zetknięcia z płytą *j*. Uchwyt *e* połączony na stałe ze sworzniem *m* powinien być zabawkowany na obwodzie, ażeby pokręcanie nim było łatwiejsze.

Przedstawiona na fig. 5 ramka *b* podwozia posiada dwie poprzeczki *b*₁, stykające się z listewkami *k* walizki, i połączone ze sobą jednym tylko drążkiem *b*₂. Drążek *b*₂ może składać się z dwóch części połączonych rozsuwnie, co umożliwia przewożenie na tym samym podwoziu walizek odmiennej długości. Jeżeli ogumienie kółek nie tłumi wystarczająco uderzeń można między ramą podwozia a oškami kół wbudować odpowiednie sprężyny.

Zastrzeżenia patentowe

1. Walizka z podwoziem do jej przewożenia, znamienna tym, że w celu szybkiego połączenia walizki z podwoziem przy zachowaniu otwieralności wieka jeden z przedmiotów łączonych, przeważnie podwozie, na swej ramie (*b*) posiada wystające do góry sworznie (*m*), drugi zaś przedmiot, przeważnie walizka (*a*₁), jest zaopatrzona na dolnej powierzchni w listewki (*k*) z otworami, w które wchodzą wymienione sworznie.
2. Walizka według zastrz. 1, znamienna tym, że na ściankach szczytowych posiada guziczki (*n*) do zaczepiania krótkich rzemyków przymocowanych do podwozia.
3. Walizka według zastrz. 1, znamienna tym, że rama (*b*) podwozia posiada z przodu i z tyłu po jednym sworzniu (*m*), który jest osadzony przesuwnie w ramie, zaopatrzonej w części górnej w nagwintowanie (*m*₂), a w dolnej w pierścień (*m*₁) oraz w uchwyt (*e*) do przekręcania sworzni, przy czym w otworze listewki (*k*) przymocowanej do dna walizki, osadzona jest gwintowana wkładka (*q*).
4. Walizka według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że na górnej powierzchni zaopatrzonej

w rączkę (r) posiada listewki z otworami rozmieszczone tak, jak listewki (k) u jej dna.

5. Walizka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że rama (b) podwozia składa się z po-

przeczek (b_1) i drażka (b_2), najkorzystniej dwudzielnego i rozsuwnego.

Leon Stryczek

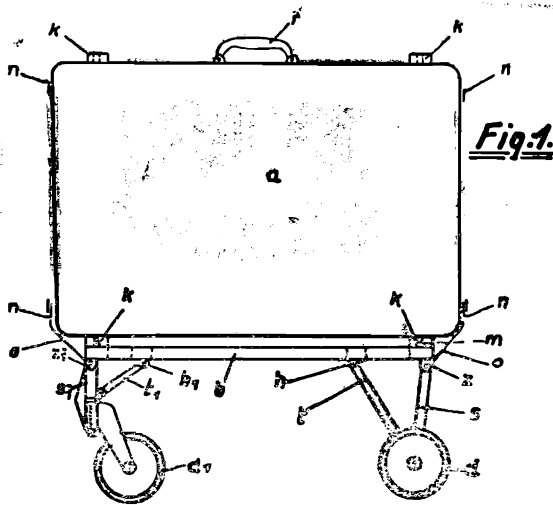

Fig. 1.

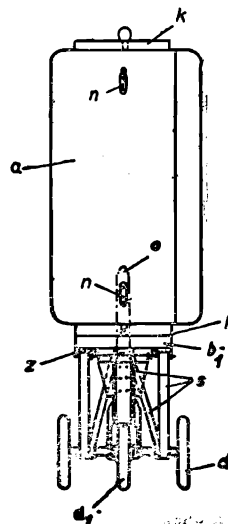

Fig. 2.

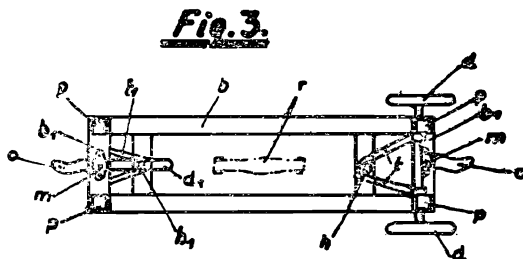

Fig. 3.

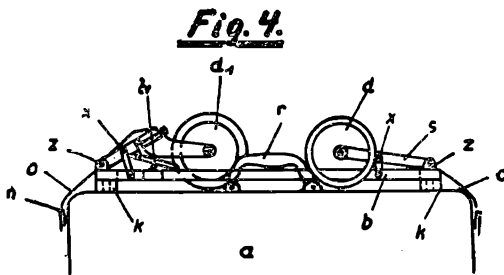

Fig. 4.

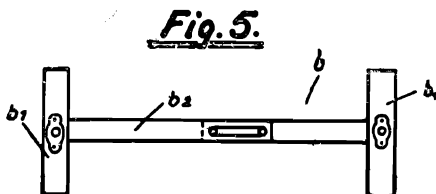

Fig. 5.

Fig. 6.

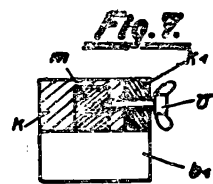

Fig. 7.

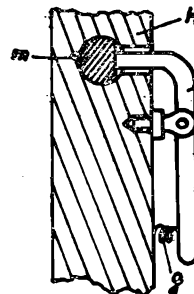

Fig. 8.

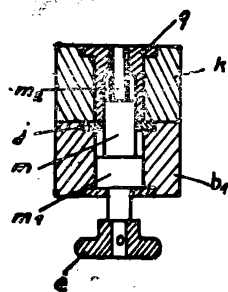

Fig. 9.